ECLI:LV:ZRT:2023:0202.11370064621.2.S

Lietas Nr.11370064621
Lietas arhīva Nr. K73-0243-23/16

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē 2023.gada 2.februārī

Zemgales rajona tiesa,
tiesnese Inga Zālīte,
piedaloties prokuroram Andrim Preisam,
aizstāvei Petrai Janulei,
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kurā pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas apsūdzēts /pers. B/, personas kods /personas kods/.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. B/ izvairījās no transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas soda izciešanas.

2020.gada 14.aprīlī /pers. B/ Zemgales rajona tiesā krimināllietā Nr.11210095619 atzīts par vainīgu un sodīts ar brīvība atņemšanu uz četriem gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz septiņiem gadiem. Brīvības atņemšanas sods noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku uz četriem gadiem. Spriedums stājies spēkā 2020.gada 28.aprīlī.

2021.gada 15.novembrī ap plkst.20.26 /pers. B//adrese/iepretim ēkai Nr/Nr./, virzienā uz /adrese/, vadīja transportlīdzekli */TL marka/*, reģistrācijas numurs /reģistrācijas Nr./, bez atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām.

/pers. B/, zinot, ka nav izciests ar Zemgales rajona tiesas 2020.gada 14.aprīļa spriedumu noteiktais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana -, vadīja transportlīdzekli, tā izvairoties no transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas soda izciešanas.

Šādos apstākļos /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgu nodarījumu.

Motīvu daļa

[2] Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ savu vainu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzina, savu vainu nav atzinis arī pirmstiesas izmeklēšanā. Tiesas sēdē apsūdzētais izmantoja savas tiesības neliecināt, nav liecinājis arī pirmstiesas izmeklēšanā.

[3] Liecinieka /pers. F/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tiesas izmeklēšanā tika nolasītas, satur ziņas, ka 2015.gada 15.novembra vakarpusē ar automašīnu */TL marka/* brauca no /adrese/, lai satiktos ar draugiem. Stāvlaukumā pie domes ēkas satikās ar /pers. G/, kurš atbrauca ar tumšas krāsas automašīnu */TL marka/*, ar /pers. H/, kurš atbrauca ar /krāsa/ */TL marka/* un ar /pers. B/, kurš atbrauca ar automašīnu */TL marka/*. Neviena cita persona ar viņiem kopā nebija (*lietas 18.lapa*).

[3.1] Tiesas izmeklēšanā liecinieks /pers. F/ liecināja analogi pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām, vienīgi precizēja, ka pirmstiesas izmeklēšanā nav īsti saprasts, jo neredzēja, ka /pers. B/ atbrauca, bet redzēja, ka /pers. B/ stāv pie automašīnas */TL marka/*, līdz ar to viņš izsecināja, ka /pers. B/ atbrauca. /pers. B/ pie automašīnas stūres nav redzējis, nevarēja redzēt, ka atbrauca, mašīna jau stāvēja, kad liecinieks ar draugiem piebrauca. /pers. B/ stāvēja pie */TL marka/*.

[4] Liecinieka /pers. I/ pirmstiesas izmeklēšanā 2021. gada 25.jūnija sniegtais ziņojums, 2021.gada 25.novembra liecība un 2021.gada 12.decembra aptauja satur ziņas, ka liecinieks ir /amats/ /vieta/. 2021. gada 15. novembrī ap plkst.19.45 saņēma telefona zvanu no /vieta/iedzīvotāja, kas vēlas palikt anonīms, ka pa /vieta/ pārvietojas četras automašīnas, kuru vadītājiem nav transportlīdzekļu vadītāja apliecības. Ap plkst. 20.05, braucot pa /adrese/, virzienā uz /vieta/, ievēroja tur stāvošas četras automašīnas. Kad piebrauca pie šīm automašīnām, trīs automašīnas aizbrauca. Pieejot klāt pie palikušās automašīnas, atpazina pie tās stāvošo /pers. B/. Uz lūgumu uzrādīt transportlīdzekļa vadītāja apliecību, /pers. B/ atbildēja, ka viņam nav nekas jāuzrāda, jo automašīna nav viņa un neko viņš nav vadījis. Automašīnā neviena nebija. Liecinieks aizbrauca. 2021.gada 16.novembrī savā darba vietā, skatoties video ierakstus, redzēja, ka /pers. B/, pēc liecinieka aizbraukšanas, atver automašīnas durvis, izņem savas mantas, aizslēdz automašīnas durvis un dodas prom. Video ierakstā ir redzams, ka pēc neilga laika atbrauc iepriekš minētās automašīnas */TL marka/, /TL marka/ un* /TL marka/un atnāk arī /pers. B/. Redzams, ka /pers. B/ atver automašīnas */TL marka/*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, vadītāja durvis, iesēžas autovadītāja vietā, iedarbina automašīnu un plkst.20.26 sāk vadīt automašīnu no /vieta/, kas atrodas /adrese/ un tālāk turpina kustību uz /adrese/. Video ierakstā ļoti labi redzams, ka automašīnu vada /pers. B/ un automašīnā neviena nav. Liecinieks savai liecībai pievieno video ierakstu no videonovērošanas kameras, kas atrodas /adrese/ (*lietas 2.,4.-5.,17.lapa*).

[4.1] Tiesas izmeklēšanā liecinieks /pers. I/ liecināja analogi pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām. Atbildot uz procesa dalībnieku uzdotajiem jautājumiem papildus liecināja, ka naidīgu attiecību viņam ar /pers. B/ nav. Tur bija arī /pers. H/, /pers. G/ un /pers. F/. Par /pers. B/ apģērbu liecināja, ka /pers. B/ bija ģērbies triju krāsu virsjakā, zem tās džemperis ar kapuci un kapuce bija galvā. /pers. B/ viedeoierakstā atpazina pēc gaitas, miesas uzbūves. Par to, ka videoierakstā redzamā persona, kura iekāpj automašīnas/TL marka/vadītāja pusē un aizbrauc, ir /pers. B/, lieciniekam šaubu nav. Ar 100% pārliecību var apliecināt, ka personu, kuru redzēja videoierakstā, ir tā pati persona – /pers. B/, ar kuru 2021.gada 15.novembrī /vieta/, sarunājās. Videoierakstā redzamā automašīnā iekāpjošā persona bija ģērbusies tāpat, kā /pers. B/, kuru liecinieks satika un runāja 2021.gada 15.novembra pievakarē /vieta/. Sajaukt liecinieks nevarēja nekādā gadījumā. /vieta/ ir izgaismots.

[5] Liecinieces /pers. K/ pirmstiesas izmeklēšanā 2022. gada 17.februārī sniegtā liecība satur ziņas, ka 2021. gada novembrī, datumu neatceras, pie viņas, kā pie Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes /amats/ vērsās /amats/ /pers. I/ un lūdza apskatīties video, ko bija ierakstījis zibatmiņā no /vieta/ izvietoto novērošanas kameru ierakstiem. /pers. I/ paskaidroja, ka video ierakstā redzams/vieta/iedzīvotājs /pers. B/, kurš jau vairakkārt nonācis policijas redzeslokā par transportlīdzekļa vadīšanu bez vadītāja tiesībām, un videoierakstā atkal redzams, ka /pers. B/ vada automašīnu. Apskatot /pers.

I/ iesniegto videoierakstu, atpazinusi tajā viņai zināmo/vieta//pers. B/, kurš iesēdās automašīnas vadītāja vietā un aizbrauc no /vieta/. Tā kā /pers. B/ pazīst jau vairākus gadus, ir vairākkārt tikusies ar /pers. B/, videoierakstā /pers. B/ atpazina pēc ārējā izskata, pēc sejas. Valsts policijas Zemgales reģiona /vieta/iecirknī ir bijuši reģistrēti vairāki notikumi par to, ka /pers. B/ ir vadījis transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadītāja tiesībām, līdz ar to lieciniecei ir zināms, ka /pers. B/ nav vadītāja tiesību. Kopā ar videoierakstu /pers. I/ lieciniecei iesniedza izdrukātus stopkadrus no iesniegtā video, ko pievieno lietas materiāliem (*lietas 36. lapa*).

[5.1] Tiesas izmeklēšanā lieciniece /pers. K/ liecināja, ka sākotnēji ir bijusi /amats/ šajā kriminālprocesā un liecināja analogi pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām, papildus, atbildot uz procesa dalībnieku jautājumiem, liecināja, ka /pers. B/ videoierakstā atpazina pēc kustībām, apģērba, pēc stājas, pēc figūras. Liekas, ka kādā brīdī /pers. B/ pagriezās arī pret kamerām. Bija /krasa/krāsas džemperis ar kapuci, sporta apavi. Iespējams, sporta bikses. Iespējams bija kāda strīpa uz džempera vai kas tamlīdzīgs.

[6] Liecinieka /pers. G/ pirmstiesas izmeklēšanā 2021. gada 16.decembrī sniegtā liecība satur ziņas, ka 2021.gada 15.novembrī vakarpusē ar automašīnu */TL marka/* kopā ar draudzeni brauca pa /vieta/. Satika /pers. F/, kurš vadīja automašīnu */TL marka/*, un /pers. H/, kurš vadīja automašīnu */TL marka/*. Neviena cita persona abu automašīnās nebija. Visi brauca uz /vieta/ un apstājās stāvlaukumā pie domes ēkas. Stāvlaukumā atradās automašīna/TL marka/, kurā neviena nebija, nebija arī pie automašīnas neviena. Brīdī, kad liecinieks un /pers. H/ izkāpa no savām automašīnām, no /vieta/ puses pienāca /pers. B/. Brīdi visi parunājušies. Ieraugot pašvaldības policijas automašīnu braucot uz stāvlaukuma pusi, liecinieks, /pers. F/ un /pers. H/ aizbraukuši, /pers. B/ palika. Pēc kādām 10 minūtēm atgriezušies stāvlaukumā pie domes ēkas, kur satikuši /pers. B/. Brīdi visi parunājušies un liecinieks aizbraucis mājās. Stāvlaukumā palikuši /pers. B/, /pers. H/ un /pers. F/. Nav redzējis, ka 2021.gada 15.novembrī /pers. B/ vadītu automašīnu/TL marka/lieciniekam nav zināms, kam šī automašīna ir lietošanā un kas ar to braukā (*lietas 22.-23.lapa*).

[6.1] Tiesas izmeklēšanā liecinieks /pers. G/ liecināja analogi pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām.

[7] Liecinieka /pers. L/ tiesas izmeklēšanā sniegtā liecība satur ziņas, ka /pers. B/ ir draugs, abi no viena ciemata. 2021.gada 15.novembra vakarā liecinieks satika /pers. B/ stāvlaukumā pie domes ēkas. /pers. B/ stāvēja pie automašīnas. Atbrauca /pers. B/ draugi /pers. G/, /pers. H/, /pers. F/. /pers. B/ neko neteica, ka ir vai nav ar mašīnu, neteica arī iemeslu, kādēļ tur stāvēja. Visi pastāvēja un aizbrauca. Uz laukuma palika /pers. B/ viens pats.

[8] Liecinieka /pers. H/ pirmstiesas izmeklēšanā /datums/sniegtā liecība satur ziņas, ka /datums/vakarā kopā ar /pers. G/ un /pers. F/ katrs ar savu automašīnu, proti, liecinieks ar automašīnu */TL marka/*, /pers. M/ ar automašīnu */TL marka/*, /pers. N/ ar automašīnu/TL marka/vizinājušies pa /vieta/. Apstājušies stāvlaukumā pie/vieta/domes. Tur stāvēja uz liecinieka vārda reģistrētā, bet jau pārdotā automašīna/TL marka/, kurā neviena nebija un arī pie automašīnas neviena nebija. Lieciniekam nav informācijas, kas ar šo automašīnu pārvietojas. Kādu brīdi pastāvējušu stāvlaukumā, tad vienā brīdī no domes ēkas puses pienācis liecinieka radinieks /pers. B/. Visi parunājušies un liecinieks, /pers. M/ un /pers. G/ katrs ar savu automašīnu aizbraukuši. /pers. B/ palicis. Nav redzējis, ka /pers. O/ braukātu ar automašīnu */TL marka/* (*lietas 19.lapa*).

[8.1] Tiesas izmeklēšanā liecinieks /pers. H/ liecināja analogi pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām. Liecināja, ka */TL marka/* atslēgas iedeva savam brālim /pers. P/. /pers. B/ atslēgu nebija. Uz laukuma /pers. P/ liecinieks neredzēja. Laikā, kad liecinieks atradās stāvlaukumā, /pers. P/ tur nebija. Lieciniekam nav zināms, vai /pers. P/ ikdienā brauca ar */TL marka/*. Tomēr liecina, ka vispār /pers. P/ brauca ar */TL marka/*.

[9] Liecinieka /pers. P/ tiesas izmeklēšanā sniegtās liecības satur ziņas, ka automašīna */TL marka/* ir uz brāļa vārda, bet apmēram astoņus mēnešus to lieto un tā pieder lieciniekam. Ikdienā liecinieks ar to pārvietojas pa darba gaitām. /pers. B/ nav ņēmis automašīnas atslēgas un pārvietojies ar to. 15.novembrī /pers. B/ ar automašīnu */TL marka/* nebrauca. Tanī datumā liecinieks ap astoņiem vakarā nolika automašīnu pie pagasta ēkas un aizgāja savās darīšanās. Automašīnas aizdedzes atslēgas palika aizdedzē.

[10] Vērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, secināms, ka videoieraksts no novērošanas kameras /adrese/ apstiprina liecinieku /pers. F/, /pers. I/, /pers. G/ un /pers. H/ liecināto par notikumu gaitu stāvlaukumā pie /vieta/ domes ēkas 2021.gada 15.novembra vakarā (*lietas 3.lapa*).

Kā izriet no lietā nopratināto liecinieku liecībām, neviens no lieciniekiem nav redzējis /pers. B/ automašīnas vadīšanu. Tiesa atzīst, ka apsūdzētā automašīnas vadīšana apsūdzībā norādītajā laikā un vietā ir pierādīta ar videoierakstā redzamo informāciju no novērošanas kameras kopsakarā ar liecinieku /pers. I/ un /pers. K/ sniegtajām liecībām. Tiesai nav pamata neticēt pašvaldības policijas /amats/liecinieka /pers. I/ sniegtajām liecībām par to, ka videoierakstā redzamā persona, kura apsūdzībā norādītajā laikā un vietā iekāpj automašīnas/TL marka/ vadītāja vietā un aizbrauc, bija apsūdzētais /pers. B/. Tiesa tic lieciniekam /pers. I/, ka kļūdīšanās /pers. B/ atpazīšanā faktiski nav iespējama, jo liecinieks videoierakstā redzamo personu, kura iekāpj automašīnas vadītāja vietā un aizbrauc, nešauboties atpazina kā to pašu personu, ar kuru bija runājis apsūdzībā norādītajā laikā un vietā, proti, atpazina kā vienu un to pašu personu apsūdzēto /pers. B/. Turklāt liecinieks ir norādījis arī pazīmes, pēc kādām viņš /pers. B/ atpazina, proti, /pers. B/ lieciniekam ir pazīstams kā/vieta/iedzīvotājs, bija zīmīgs apģērbs, jakas kapuce galvā, pēc gaitas, miesas uzbūves.

Tiesai nav pamata apšaubīt arī liecinieces /pers. K/ atpazīšanas spējas, proti, ka lieciniece videoierakstā redzamo personu, kura iekāpj automašīnas vadītāja vietā un aizbrauc, atpazīst kā /pers. B/. Arī lieciniece /pers. K/ norādīja uz pazīmēm, pēc kādām /pers. B/ videoierakstā atpazinusi, proti, pēc kustībām, apģērba, pēc stājas, pēc figūras, ir bijis iepriekš viņai zināms, kā /vieta/edzīvotājs.

Tiesai nav šaubu, ka videoierakstā redzamā persona, ģērbusies virsjakā (virsjakai varētu būt trīs krāsas), galvā jakas kapuce (stāvlaukumā vienīgā persona ar kapuci galvā), kura sarunājas ar lieciniekiem /pers. F/, /pers. H/, /pers. G/ un /pers. L/, ir tā pati persona, kura apsūdzībā norādītajā laikā un vietā iekāpj automašīnā un aizbrauc, proti, šī persona ir apsūdzētais, un šo personu kā apsūdzēto /pers. B/ atpazina arī liecinieks /pers. I/ un lieciniece /pers. K/. Arī pats apsūdzētais tiesas izmeklēšanā, pārbaudot rakstveida pierādījumus, apstiprināja, ka videoierakstā redzamā un iepriekš aprakstītā persona ir viņš.

[10.1] Vērtējot liecinieka /pers. P/ sniegtās liecības par to, ka automašīnu */TL marka/* 2021.gada 15.novembrī stāvlaukumā pie /vieta/ domes ēkas novietoja viņš un pats aizgāja, šāda situācija var būt ticama, citi apstākļi, kā automašīna */TL marka/* atradās stāvlaukumā, tiesas izmeklēšanā netika konstatēti. Kā izriet no liecinieku /pers. F/, /pers. H/ un /pers. G/ sniegtajām liecībām, kad liecinieki atbrauca, tad apsūdzētais /pers. B/ minētajā stāvlaukumā jau atradās un stāvēja pie automašīnas */TL marka/*. Tā kā aizdedzes atslēgas atradās automašīnā, tad apsūdzētajam /pers. B/ nebija nekādu šķēršļu to vadīt.

[10.2] Izdruka no Ceļu satiksmes drošības direkcijas apstiprina liecinieka /pers. H/ sniegto liecību par automašīnas/TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, piederību viņam *(lietas 11.lapa)*.

[10.3] Izdruka no Ceļu satiksmes drošības direkcijas apstiprina faktu, ka apsūdzētajam /pers. B/ no 2020.gada 28.aprīļa līdz 2027.gada 27.aprīlim reģistrēts vadīšanas tiesību aizliegums. Minēto faktu apstiprina arī Zemgales rajona tiesas 2020.gada 14.aprīļa spriedums, kas stājies spēkā 2020.gada 28.aprīlī. Ar minēto spriedumu /pers. B/ atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz sešiem gadiem (*lietas15.-16., 31.-33.lapa*).

[11] Tiesa ņem vērā judikatūrā norādīto, ka izvēle, kuriem pierādījumiem ticēt, bet kuriem nē, ir tās tiesas kompetencē, kas izspriež lietu pēc būtības. Arī jautājums par to, vai lietā esošie pierādījumi ir vai nav pietiekami apsūdzētā vainīguma konstatēšanai, ir būtības jautājums. Pierādījumu pietiekamības kritērijs ir saprātīgu šaubu esamība vai neesamība par apsūdzētā vainīgumu, kura izvērtēšana tāpat ir tās tiesas kompetencē, kas izskata lietu pēc būtības (sk., piemēram, *Augstākās tiesas Senāta 2015.gada 27.maija lēmumu lietā Nr.SKK-325/2015, 11815000609*).

Pierādījumu vērtēšana ietver pierādījumu attiecināmību, pieļaujamību, ticamību un pietiekamību. Pierādījumu vērtēšana balstās uz tiesnešu iekšējo pārliecību, kas formālā motivācijā ne vienmēr ir ietilpināma. Kriminālprocesa likums izvirza atsevišķas prasības pierādījumu vērtēšanā. Notikuma

patiesības noskaidrošanas kritēriji ir saprātīgu šaubu esamība vai neesamība par pierādīšanas priekšmetā ietilpstošajiem apstākļiem, un tas saistīts ar pierādījumu pietiekamību (sk. *Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006. gada 28. decembra lēmumu lietā Nr. SKK-770/2006, krimināllieta Nr.1130025500*).

[11.1] Tiesa, izvērtējot pierādījumus atbilstoši Kriminālprocesa likuma 128.-130. panta prasībām, atzīst, ka ar tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem lietā ir pierādīts, ka apsūdzētais /pers. B/ apsūdzībā norādītajā laikā un vietā, kā arī apsūdzībā norādītajos apstākļos ir vadījis transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām un apsūdzētā /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums ir pareizi kvalificēts.

[12] Analizējot apsūdzētā /pers. B/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma sastāvu, tiesa atzīst, ka Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvs ir formāls, kas satur pašas sodāmās darbības pazīmes, neatkarīgi no seku iestāšanās.

Noziedzīgā nodarījuma objekts ir jurisdikcijas interešu apdraudējums un konkrētajā gadījumā tas ir izpaudies Zemgales rajona tiesas 2020.gada 14.aprīļa sprieduma izpildē. Konkrētajā gadījumā noziedzīgā nodarījuma objektīvā puse ir izvairīšanās no sprieduma izpildes.

Izvairīšanās ir notiesātā apzināta neattaisnojama darbība vai bezdarbība, kas vērsta uz to, lai ar tiesas vai prokurora ar priekšrakstu ar sodu noteiktais sods nebūtu jāizcieš (sk.*U.Krastiņš, V.Liholaja Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa (XVIII-XXV nodaļa). Otrais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2019, 595. lapa).*

No subjektīvās puses tas ir tīšs noziedzīgs nodarījums, ko raksturo tiešs nodoms. Nav šaubu, ka apsūdzētais /pers. B/ apzinājās, ka vada transportlīdzekli, neesot transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, kuras viņam ar prokurora priekšrakstu par sodu atņemtas un vēlas tā rīkoties.

Apsūdzētais /pers. B/ ir arī konkrētā noziedzīgā nodarījuma subjekts, jo ir pieskaitāma persona, kas sasniegusi 14 gadu vecumu, kurai spriedumu ir uzlikts liegums vadīt transportlīdzekli.

[13] Tiesa, novērtējot iegūtās ziņas par faktiem pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz tiesas izmeklēšanā vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā sakarībā, novērtējusi pierādījumus kā ticamus un pieļaujamus, attiecināmus uz konkrēto kriminālprocesu, kā arī pietiekamus, lai konstatētu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošos juridiski nozīmīgos faktus, noskaidrojusi apsūdzētā darbības, nodomu, ņemot vērā, ka apsūdzētais ir noziedzīgā nodarījuma subjekts, atzīst, ka tiesas izmeklēšanā tika izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par apsūdzētā vainīgumu, ir konstatējams Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvs, un pastāv Kriminālprocesa likuma 520.panta pirmajā daļā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

[14] Nosakot soda veidu apsūdzētajam, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Nosakot soda mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Tāpat tiesa ņem vērā, ka sodam jābūt tādam, lai tas atbilstu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā norādītajam soda mērķim, proti, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa ņem vērā arī juridiskajā literatūrā un tiesu praksē nostiprināto soda individualizācijas principu, kas izriet no jau minētā Krimināllikuma 35. un 46.panta (sk. *Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu 2008.gada 1.jūlija Kopsapulces lēmums, pieejams http://www.at.gov.lv/lv*).

[15] Juridiskajā literatūrā norādīts, ka ziņas, kas raksturo personību un kurām ir krimināltiesiska nozīme, skar četrus cilvēka dzīves un darbības aspektus: fizisko stāvokli, psihisko stāvokli, sociālo statusu un tiesisko statusu, un to izvērtēšana ļauj, no vienas puses, noskaidrot personas noziedzīgās uzvedības cēloņus, tās noziedzīgo tieksmju stabilitāti, bet, no otras puses, noteikt maksimāli lietderīgo soda veidu, lai sasniegtu tā mērķi (sk. *U.Krastiņš, V.Liholaja Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa (I-VIII[2] nodaļa). Otrais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2018, 197.lapa*).

[15.1] Vērtējot apsūdzētā personību, tiesa konstatēja, ka uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi iztiesājamajā krimināllietā apsūdzētais /pers. B/ ir divas reizes tiesāts, viena sodāmība dzēsta, viena nav dzēsta, noziedzīgais nodarījums iztiesājamajā krimināllietā veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo noziedzīgais nodarījums izdarīts nedzēstas sodāmības laikā, turklāt nosacītas notiesāšanas pārbaudes laikā. Apsūdzētais ir bijis arī administratīvi sodīts, visi sodi saistīti ar pārkāpumiem ceļu satiksmē *(lietas 31.-33.lapa).* Apsūdzētais strādā gadījuma darbus, ir iegūta pamatizglītība.

Sodu reģistra izziņā ietvertās ziņas apstiprina, ka apsūdzētais vairākas reizes izdarījis ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumus, par ko piemēroti administratīvie sodi *(lietas 31.-32.lapa).*

Lietas materiālos ir ziņas, ka apsūdzētajam ir pamatizglītība, ir dzīvesvieta, nestrādā *(lietas 42.lapa).*

Vērtējot konstatētās ziņas par apsūdzētā /pers. B/ personību, tiesa secina, ka apsūdzētajam ir problēmas ar sevis motivēšanu likumpaklausīgas uzvedības ievērošanā, jo apsūdzētais izdarījis noziedzīgu nodarījumu nosacītas notiesāšanas pārbaudes laikā, kas apstiprinās ar 2020.gada 14.aprīļa Zemgales rajona tiesas spriedumu.

[15.2] Nodarījuma kaitīgums ir svarīgākā noziedzīga nodarījuma pazīme, kas izpaužas tajā apstāklī, ka noziedzīgais nodarījums apdraud personu svarīgas intereses tādā mērā, ka nepieciešams pret šo nodarījumu vērsties ar krimināltiesību līdzekļiem. Atbilstoši noziedzīga nodarījuma kaitīguma pakāpei Krimināllikuma Sevišķās daļas pantā vai panta daļas sankcijā paredzēti soda veidi un to apmērs, kas draud par konkrēto noziedzīgo nodarījumu (*sk. U. Krastiņš. V. Liholaja. Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2015, 48.-49.lpp.*). Apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu ir mazāk smags noziegums, kuru izdarot, apsūdzētais apdraudējis jurisdikcijas intereses, jo nav ievērojis Zemgales rajona tiesas 2022.gada 14.aprīļa spriedumu.

[15.3] Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu tiesa nekonstatē apsūdzētā /pers. B/ atbildību mīkstinošus apstākļus. Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa konstatē apsūdzētā /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli – noziedzīgais nodarījums saskaņā ar Krimināllikuma 27.pantu veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo apsūdzētajam ir nedzēsta sodāmība pēc Zemgales rajona tiesas 2020.gada 14.aprīļa sprieduma, kas stājies spēkā 2020.gada 28.aprīlī.

[15.4] Ņemot vērā soda veida ietekmējošos apstākļus, tiesa par atbilstīgu un samērīgu, atbilstošu soda mērķim un soda veida ietekmējošajiem apstākļiem, uzskata apsūdzētajam sodu

īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā.

Ņemams vērā tas, ka apsūdzētais ar Zemgales rajona tiesas 2018.gada 15.maija spriedumu, kas stājās spēkā 2018.gada 26.maijā, sodīts ar piespiedu darbu; ar Zemgales rajona tiesas 2020.gada 14.aprīļa spriedumu, kas stājās spēkā 2020.gada 28.aprīlī, sodīts ar brīvības atņemšanu, kas saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmo un trešo daļu noteikta nosacīti. Secināms, ka apsūdzētajam piemērotais piespiedu darba sods un brīvības atņemšanas sods, kas noteikts nosacīti, nav sasniedzis Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi, nav atturējis apsūdzēto no jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanas. Tiesa uzskata, ka sabiedrības interesēs ir apsūdzēto izolēt no tās, savukārt apsūdzētā interesēs ir laboties, un īslaicīgas brīvības atņemšanas sods ir šo abu nosacījumu līdzsvarojošs sods.

Tiesa nepiekrīt prokurora viedoklim un uzskata, ka brīvības atņemšanas sods uz četriem mēnešiem konkrētajā gadījumā apsūdzētajam būs pārāk bargs, turklāt prokurors nesniedza objektīvu pamatojumu šādai soda bardzībai, turklāt mazāk smaga noziedzīga nodarījuma izdarīšanas gadījumā.

Krimināllikuma 46.panta ceturtajā daļā ir noteikts, ka sodu brīvības atņemšanas veidā par mazāk smagiem noziegumiem piemēro tad, ja soda

mērķis nav sasniedzams ar citu panta sankcijā paredzēto sodu piemērošanu. Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā soda mērķis ir sasniedzams ar sodu īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā.

[15.5] Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka netika konstatēti apsūdzētā atbildību mīkstinošie apstākļi, taču konstatēts viens atbildību pastiprinošs apstāklis un tiesa uzskata, ka taisnīgs un samērīgs soda apmērs apsūdzētajam ir īslaicīga brīvības atņemšanas uz vienu mēnesi.

[15.6] Uz sprieduma pasludināšanas brīdi iztiesājamajā krimināllietā ir stājies spēkā Zemgales rajona tiesas 2020.gada 14.aprīļa spriedums, ar kuru /pers. B/ sodīts ar brīvības atņemšanu uz četriem gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz septiņiem gadiem. Piemērojot Krimināllikuma 55.panta pirmo un trešo daļu brīvības atņemšanas sods noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku uz četriem gadiem *(lietas 15.-16.lapa)*. Minētais spriedums jau ir ņemts vērā Zemgales rajona tiesas 2022.gada 5.janvāra spriedumā, nosakot galīgo sodu. Savukārt Zemgales rajona tiesas 2022.gada 5.janvāra spriedums uz šā sprieduma pasludināšanas dienu nav stājies spēkā.

Atbilstoši Krimināllikuma 50., 51.panta noteikumiem galīgais sods pēc vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem un pēc vairākiem spriedumiem nosakāms, ņemot vērā tikai spēkā stājušos spriedumus. Līdz ar to galīgais sods ar spriedumu iztiesājamajā lietā apsūdzētajam nav nosakāms.

[16] Drošības līdzeklis apsūdzētajam nav piemērots un tā piemērošanai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 241.pantu nav pamata.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 521., 527., 528., 529., 530.pantu, tiesa
nosprieda

atzīt /pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi.

Drošības līdzekli /pers. B/ nepiemērot.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā Zemgales apgabaltiesā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Pilns spriedums saņemams tiesas kancelejā 2023.gada 27.februārī.

Tiesnese I. Zālīte